

1217 ^{16/11} 15: 1. Beh. af F. t. L. om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden m. m. 1218

— maaske ogsaa i nogen Grad et Tillæg til de faste Ejendomsskatter. Vi vil dog rimeligvis kunne tiltræde den kommunale Formueskat, som foreslaas, navnlig fordi vi kan tænke os, at denne Skat inden ret længe kommer til at indgaa som et Led i vore kommunale Skatter. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) har som Ordfører for Venstre tidligere gentagne Gange peget paa denne Skat og anbefalet den til Afløsning af Kildeartsbeskatningen. Kildeartsbeskatning er for en væsentlig Del Formueskat. Den anvendes imidlertid saa godt som udelukkende i Landkommuner; saa vidt jeg erindrer, er der kun 2 Købstadkommuner her i Landet, som anvender Kildeartsbeskatningen. Hvis man gik over til en kommunal Formueskat, vilde der paa dette Omraade blive mere Enhed i vort Skattevæsen, og det vilde blive lettere at sammenligne de forskellige Kommuners Skattebyrder. Der er paa vore Pladser omdelt en Fortegnelse over de forskellige Kommuners Skatteprocenter; men en Sammenligning mellem Kommunerne er uholdbar, fordi Skattegrundlaget ikke er ens.

Til de foreslaaede 25 pCts Tillæg til Formueskatten er der imidlertid i § 7 knyttet den Bestemmelse, at for saa vidt det opkrævede Tillæg til Formueskatten til Staten overstiger det Beløb, som udkræves til Dækning af Kommunens Udgifter til Dyrtidsforanstaltninger, skal det overskydende Beløb indbetales i Statskassen. Jeg er betænkelig ved denne Bestemmelse. Jeg ser vel, at den er tænkt som en Spore for Kommunerne, men jeg er bange for, at den skal komme til at virke ganske modsat, skal komme til at virke til, at den Hjælp, der ydes til trængende, bliver mindre, end den ellers vilde være blevet. Jeg tænker her i særlig Grad paa Landkommunerne. I Jyllands Landkommuner, hvor jeg kender Forholdene bedst, er der i det forløbne Aar ad Frivillighedens Vej bragt meget store Ofre for at lindre Dyrtidens Tryk. Jeg tror, det er sket i saa godt som alle Jyllands Landkommuner, og i adskillige Kommuner er der paa den Maade ydet Tilskud, som er flere Gange saa store, som det Beløb vilde blive, som denne Brøkdæl af Formueskatten andrager. Nu er det, jeg er bange for, at man vil ræsonnere

som saa: Vi maa dog først og fremmest sørge for, at de 25 pCt. af Formueskatten bliver brugt. Forholdet er nu en Gang det, at Kærligheden til Statskassen ikke er saa forfærdelig stor ude i Kommunerne, og man ønsker i Regelen ikke, at nogen af Kommunernes Penge skal indbetales i Statskassen; man vil hellere have noget fra Statskassen ud til Kommunerne. Det kunde derfor hænde, er jeg bange for, at man undlod at yde de frivillige Bidrag i det Omfang, hvori man ellers vilde give dem. Jeg vilde meget beklage, om Offervilligheden paa den Maade skulde blive kvalt, thi det vilde mange Steder medføre, at de, der er i Trang, fik mindre, end de ellers vilde have faaet.

Endelig maa jeg med Hensyn til § 8 sige, at det Stavnsbaand, som her foreslaas indført, og som jo endogsaa faar tilbagevirkende Kraft, er vi betænkelige ved. Foruden at ramme dem, som flytter i Skattely for Skattens Skyld, vil Bestemmelsen ramme en Mængde — og antagelig de fleste — ganske uforskyldt. For at nævne et Eksempel: Der handles jo ikke saa lidt med Ejendomme for Tiden. En Mand sælger nu sin Ejendom og agter at købe en anden. Rent midlertidigt flytter han til en By, hvor Skatteprocenten er større, end den var, hvor han kom fra, og ogsaa større, end den er, hvor han senere flytter hen. Det vilde dog være rent meningsløst, forekommer det mig, om en saadan Mand, fordi han rent midlertidigt, maaske kun i 3 Maaneder, har haft Ophold i den Kommune, hvor Skatteprocenten er højere, skal være forpligtet til at svare Skat til vedkommende Kommune for hele 3 Aar. Jeg tror ogsaa, at en saadan Bestemmelse kan komme til at virke som et tveægget Sværd. Forholdet er nu dette, at f. Eks. mange Landmænd, naar de afstaar deres Ejendomme, flytter ind til en By, og det til Trods for, at Skatteprocenten der er adskilligt højere, end den var i den Kommune, de flyttede bort fra. De gør det, fordi Byen paa saa mange Omraader yder dem Bekvemmeligheder og Fordele, som de ikke havde paa Landet, og som de finder rigelig opvejer den forøgede Skat. Men hvis man nu vedtager, at de, der flytter ind til Byen, dermed er bundne til at svare Skat til vedkommende